

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

NECHCI, ABY SE ZE MĚ STAL AUTOMAT NA HUMOR

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 19.11.2025 0:00, Datum importu: 19.11.2025 1:48, Zdroj: MEN/WOMEN only, Autor: Jaroslav Panenka, Rubrika: Rozhovor, Strana: 8, Periodicita: Měsíčně, Vydavatel: METRO Česká republika, a.s., Země: CZ, AVE: 822 413 Kč, Tištěný náklad: 60 000, Plocha: 204004 mm²
PATRIK DĚRGEL

Herec Patrik Děrgel za sebe nechává hovořit především svou práci. Nepatří mezi celebrity, které se o soukromí dělí s bulvárem, na svém instagramovém účtu nerozbaluje jeden sponzorský balíček za druhým. Když už se tedy rozhodne veřejně postavit za nějakou značku, musí mu to dávat smysl. Spolupráce s automobilkou Suzuki tuto podmínku splňovala. „Dám hlavně na lidský přístup a tady se všechno správně potkalo, proto jsem se moc nerozmýšlel,“ vysvětluje a my divadelního Hamleta či lékaře seriálové Ordinance díky tomu máme možnost poznat tak, jak bychom ho z jeviště nebo obrazovek nikdy nepoznali. Totiž jako řidiče.

* Prozradíte, v čem konkrétně se vozíte?

Jezdím ve vozech Suzuki už několik let a opravdu jsem po všech stránkách spokojený. I se svým současným Suzuki Swift, praktickým městským vozítkem, které je naprosto úžasné. Když chci, můžu na to šlápnout a třeba se odrazit ze světla, a stejně spotřeba nikdy nepřeroste pět a půl litru. To auto skoro nežere! Swift se skvěle hodí do uliček Prahy, několikrát měsíčně se mi při parkování v centru stane, že si v klídku počkám, až řidič v kombíku vzdá předem prohraný boj o parkovací místo, kam se prostě nemůže vejít, a pak si tam v pohodě zacouvám. Takové chvíle si dokážu užít.

* Máte zkušenost také s vyhlášenými skútry Suzuki?

Těm jsme se ženou (herečkou Markétou Děrgelovou – pozn. redakce) nemohli odolat. Skútr jsme měli od Suzuki půjčený přes léto a moc nás bavil, i když jsme před ním měli velký respekt. Já se ze začátku hlavně bál o Markétu, protože vím, kolik věcí běžně zvládá v jeden okamžik, je schopná vařit, k tomu nespouštět z očí děti a ještě něco vyřizovat po telefonu... Takže když jsem si ji představil s touhle superschopností na skútru, šly na mě mráčky, ale realita byla přesně opačná. Markéta se při jízdě koncentrovala jen na ni, byla absolutně soustředěná. Skútr si pochvalovala, úplně se do něj zamilovala. Jen na něm musíte být stoprocentně přítomný každému okamžiku a dávat pozor, protože jste v té divoké dopravní situaci v Praze úplně obnažený.

* Měl jste na něm někdy strach?

Jednou mi to v dešti podjelo, když jsme se zařazoval z pruhu do pruhu, což mě trochu vyděsilo, i když jsem jel čtyřicítkou. Pochopitelně jsem ten skútr nechtěl položit. Jezdil jsem na něm fakt opatrně, pořád se totiž nemůžu zbavit dojmu, že u nás ještě nejsme na skútry v provozu pořádně zvyklí – na pouštění v zácpách a podobně. Někteří řidiči se tvářili, že by radši přede mnou otevřeli dveře svého vozu, abych se na nich rozmáznul, než aby mi uhnuli deset centimetrů. Ale kamarádi říkali, že už se to o hodně zlepšilo. Tak snad. Bezpečněji se každopádně cítím na kole, které přes léto po Praze hodně využívám. Praktikuju na něm princip absolutní svobody, protože mám pocit, že něco dělám pro Prahu, když jsem nechal auto doma, a ostatní by to měli umět ocenit. Takže město volně využívám, ale současně používám hlavu, nejedu tak, abych někoho zranil. Nebo když vidím chodce na cyklostezce, neprojeďu kolem nich třicetkilometrovou rychlostí, nejsem cykloterorista. Na náplavce stojí cedule „Buďme k sobě ohleduplní“ a je to určitě ta nejlepší značka, jakou tam mohl magistrát dát. Ta věta by měla platit všude.

* Když se vrátíme od řidiček za volant, jak byste popsal sebe jako řidiče?

Lidé z mého okolí, kteří mě za volantem zažili, by vám řekli, že jsem extrémně pomalý řidič, a já bych se ani nehádal. Doopravdy jezdím pomalu. Když jedeme na dovolenou s přáteli každý svým autem, málokdo vydrží jet celou cestu za mnou. Většinou druhá posádka po dvou třech hodinách jízdy v mém tempu řekne, že se potkáme až na ubikaci, a vezme čáru. Moje žena si už zvykla, přesto jí to jednou za dva tři měsíce nedá, aby v autě nepodotkla: „Víš, že je tady osmdesátka?“ Vím, ale jedu si svých šedesát sedm. Vysokou rychlost volím jen opravdu výjimečně. Klepu na dřevo, ještě jsem neměl větší bouračku. Snad jsem to teď nezakřikl.

* Řídíte rád?

Moc! Někdy jedu na natáčení záměrně svým autem, i když bych měl zajištěný odvoz a řídit bych nemusel. Ale já si u toho dokonale pročistím hlavu. Poslouchám podcasty a je to čas jenom pro mě.

* Říká se, že situace společně prožité při řízení prověřují partnerský vztah. Vnímáte to tak?

Markéta je za volantem nesmírně tolerantní a trpělivá. A já jí do řízení furt kecám. Ano, je to obraz našeho vztahu.

* Vzpomenete si na svoje řidičské začátky?

Papíry jsem si dělal v Ostravě, kde jsem tehdy studoval konzervatoř, a jakmile jsem měl řidičák v ruce, vyrazil jsem na balkánský trip v pěti lidech a jednom psovi. Ještě jsem ani nejel po D1 a už jsem nabíral směr Maďarsko, Chorvatsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina a Černá Hora. Zkušenost k nezaplacení! Když před vás na dálnici u Sarajeva vjede z pole nákladňák, který má přednost prostě proto, že je větší, nebo když se uprostřed čtyřproudé silnice vyhýbáte žebrajícím dětem, dost vás to vyškolí.

* Vyrůstal jste v Bohumíně, dospíval v Ostravě, v Praze žijete od studií na DAMU. Jak jste se sžíval s hlavním městem?

Nebyla to láska na první pohled, jak mnozí říkají. Zvykal jsem si tu docela obtížně. Každý víkend jsem jezdil domů za našima a byl jsem přesvědčený o tom, že až dostuduju, vrátím se na Moravu a budu doufat, že mě vezmou do některého z ostravských divadel. Bylo to pro mě zpočátku zvláštní. V Ostravě nemáte Hradčany, orloj nebo Karlův most, tam si taková místa musíte pro sebe najít. A každý je vidí někde jinde. Já si v Praze ty čistě svoje kouty taky hledal, moje sžívání s ní bylo postupné, ale nakonec se našťestí povedlo a začalo mi tady být dobře. Určitě mi v tom hodně pomohl kolektiv Švandova divadla, který byl přesně takový, jaký jsem chtěl vždycky mít, stejně jako kouzlo Malé Strany, kde jsem zázrakem získal svůj první podnájem, kamarádi, které jsem postupně poznával... no a teď mám v Praze i rodinu a cítím se tu být doma se vším všudy.

* Ze zmíněného Švandova divadla jste přešel do **Národního divadla**, z něho na volnou nohu a žánrově jste se rozkročil. Hrál jste i ve velkých muzikálech a poslední dobou se často objevujete v komediích. Odpovídá to vašemu aktuálnímu vnitřnímu rozpoložení?

Spíš se to tak sešlo, aniž bych o tom nějak analyticky přemýšlel. Na volné noze si můžete svobodně vybírat, v tom je herecký život bez stálého angažmá opojný, ovšem současně taky musíte mít na složenky. Takže se snažíte hledat zlatou střední cestu mezi svobodou a pragmatismem. Někdy můžete kývnout opravdu jen na to, o čem jste přesvědčený, protože zrovna máte řadu práce, a jindy takhle nesvázaný nejste, protože ve vás začne hlodat strach, jestli bude té práce dost, a to pak vezmete, co se právě namane. Alespoň já to tak vidím. Mám určité mantinely, ale ty nejsou vzletně umělecké, spíš lidské. Zkrátka nikdy bych nechtěl dělat s někým, o kom vím, že by mi s ním nebylo dobře. Jiná omezení si v sobě nenastavuju. Herectví je profese, kterou živím rodinu. V tom hlavně musím obstát.

* Baví vás komediální žánr?

Hodně. Na druhou stranu i komedií, jako čehokoli jiného, by se člověk mohl lehce přejít. Ideální je žánry střídat a brát si inspiraci * z jednoho pro druhý. Taky hlava si potřebuje odpočinout. Snažím se to tedy vyvažovat a dávat pozor, aby se ze mě nestal automat na humor. V určitých kruzích se o komedii mluví jako o podřadném bulvárním žánru, ale ona opravdu není žádná sranda postavit se na jeviště a rozesmát několik stovek lidí v sále. Někdy se diváci plácají smíchy do stehů, řvou a tleskají po každé druhé replice a jindy u stejné inscenace stačí malinko, například jiné rozpoložení někoho z nás, najedou do ní vneseme něco, co už taková řachanda není, a odezva je rázem vlažnější. Na tom je krásně vidět, že nic v komediálním oboru není samozřejmost a smích publika nemáte dopředu jistý.

* Deset let jste ve Švandově divadle hrál Hamleta ve slavné inscenaci režisérky Daniely Špinar. Dovede říct, co je pro

vás v souvislosti s touto rolí nejsilnějším zážitkem?

Určitě bych se na to mohl podívat z různých úhlů a pokaždé bych mluvil o něčem jiném, nicméně teď mě napadá jeden, který považuju za nejsilnější nejen v souvislosti s Hamletem, ale s divadlem vůbec. Tu inscenaci jsme poměrně často hrávali i dopoledne pro školy, což upřímně řečeno většina herců ve velké lásce nemá. Přijdete v deset hodin do divadla a říkáte si, kdo tam tak asi bude zvědavý na nějaké umčo. Jenže za mnou jednou přišla slečna, že mi chce moc poděkovat, protože před osmi lety byla ještě se střední školou ve Švandáku na Hamletovi a byl to pro ni tak silný zážitek, že od té doby chodí do divadel a dělá jí to radost. Mě tím obrovsky dojala. Dá se říct, že jsme ji určitým způsobem navedli, nasměrovali, zasáhli do života. Došlo mi, že má velký smysl hrát pro mladou generaci. Je to možná to nejcennější, co můžeme udělat.

* Jak mladší generaci vnímáte?

Vidím v ní velkou naději. Miluju energii mladých lidí, jejich zápal pro věc, obdivuju, čím jsou schopní se zabývat, do čeho investují čas... Věřím, že to bude všechno dobré. Jejich zásluhou, nikoli zásluhou naší generace. Ta je podle mého názoru passé. Nejsme schopní se vypořádat s tím, že nás formovali lidé, kteří žili v socialismu, a proto nepřineseme tu potřebnou změnu, aby to tu konečně fungovalo jinak. Naše otevřenost ještě není taková, končí tam, kde nás začíná omezovat. Bojíme se o svůj společenský status, řešíme, co by si o nás mohl někdo začít myslet, tahle ustrašenost a předpojatost v nás holt jsou a mě nepřestávají děsit. Setkávám se s nimi i ve své bublině, samozřejmě je pozoruju taky u sebe, jakkoli se tomu snažím čelit. Mladší lidé už ve většině přemýšlejí naštěstí jinak.

* Nepřispěl k vašemu optimismu ohledně budoucích generací také fakt, že jste se sám stal otcem?

Možná přispěl, můžete mít pravdu. Ale já jsem takhle nastavený už delší dobu. Divadlo je živý organismus a já se díky němu pravidelně setkávám s mladými kolegy. Jasně, ne všechno mi na nich vždycky sedne, ale to je můj problém. Obecně z nich mám ohromnou radost a dělá mi dobře být obklopený lidmi mladšími o nějakých patnáct let. Mají tah na branku, dokážou si stát za svým a padají z nich názory, k jakým my jsme si přicházeli až po třicítce.

* Nemrzí vás to zpětně?

Kdepak. Je to, jak to je, a je tomu tak dobře. Oni se zase musí poprat s něčím jiným. Každý máme něco.

PATRIK DĚRGEL

divadelní, televizní, filmový herec, muzikant, 36 let

* Pochází od Bohumína. Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, už za studií hostoval v Divadle Petra Bezruče a Těšínském divadle.

* Ve studiu herectví pokračoval na pražské DAMU.

* Byl v angažmá ve Švandově divadle a v **Národním divadle**. Hrál také se spolkem Masopust či v **Národním divadle moravskoslezském** a HD Karlín.

* V roce 2013 mu byla udělena Cena Alfréda Radoka jako Talentu roku za výkon v roli Hamleta ve Švandově divadle. Za stejnou roli byl nominovaný na Cenu Thálie.

* V současné době hraje v Divadle Palace, **Národním divadle**, Divadle v Řeznické, Vile Štvanice, Divadle Komédie či na Letní scéně Musea Kampa.

* Čekají ho premiéry v Divadle U Hasičů (Chlapi radši lžou) a Divadle na Vinohradech (Petrolejobé lampy).

* Natočil například filmy Prázdniny s Broučkem, Očitý svědek, Fotograf, DonT Stop, Martin a Venuše či seriály Děcko, Kamarádi, Ordinace v růžové zahradě, Odznak Vysočina, Lajna, V. I. P. vraždy, Modrý kód a seriál Hořící keř.

* Jako autor, kytarista a zpěvák měl kapelu EMA. Účinkoval v televizní show Moje tvář má známý hlas.

* S manželkou, herečkou Markétou Děrgelovou, mají syna Vavřince a dceru Miru.

ROZHOVOR

PATRIK DĚRGEL NECHCI, ABY SE ZE MĚ STAL AUTOMAT NA HUMOR

TEXT: JAROSLAV PANENKA
FOTO: SUZUKI, MAFRA – MICHAL SVÁČEK

Herec Patrik Děrgel za sebe nechává hovořit především svou práci. Nepatří mezi celebrity, které se o soukromí dělí s bulvárem, na svém instagramovém účtu nerozbaluje jeden sponzorský balíček za druhým. Když už se tedy rozhodne veřejně postavit za nějakou značku, musí mu to dávat smysl. Spolupráce s automobilkou Suzuki tuto podmínku splňovala. „Dám hlavně na lidský přístup a tady se všechno správně potkalo, proto jsem se moc nerozmýšlel,“ vysvětluje a my divadelního Hamleta či lékaře seriálové Ordinance díky tomu máme možnost poznat tak, jak bychom ho z jeviště nebo obrazovek nikdy nepoznali. Totiž jako řidiče.

P rozradíte, v čem konkrétně se vozíte?

Jezdím ve vozech Suzuki už několik let a opravdu jsem po všech stránkách spokojený. I se svým současným Suzuki Swift, praktickým městským vozítkem, které je naprosto úžasné. Když chci, můžu na to šlápnout a třeba se odrazit ze světla, a stejně spotřeba nikdy nepřesáhne pět a půl litru. To auto skoro nežere! Swift se skvěle hodí do uliček Prahy, několikrát měsíčně se mi při parkování v centru stane, že si v klídku počkám, až řidič v kombíku vzdá předem prohraný boj o parkovací místo, kam se prostě nemůže vejít, a pak si tam v pohodě zacouvám. Takové chvíle si dokážu užít.

Máte zkušenost také s vyhlášenými skútry Suzuki?

Těm jsme se ženou (herečkou Markétou Dérgeovou – pozn. redakce) nemohli odolat. Skútr jsme měli od Suzuki půjčený přes léto a moc nás bavil, i když jsme před ním měli velký respekt. Já se ze začátku hlavně bál o Markétu, protože vím, kolik věcí běžně zvládá v jeden okamžik, je schopná vařit, k tomu nespouštět z očí děti a ještě něco vyřizovat po telefonu... Takže když jsem si ji představil s touhle superschopností na skútru, šly na mě mráčky, ale realita byla přesně opačná. Markéta se při jízdě koncentrovala jen na ni, byla absolutně soustředěná. Skútr si pochvalovala, úplně se do něj zamilovala. Jen na něm musíte být stoprocentně přítomný každému okamžiku a dávat pozor, protože jste v té divoké dopravní situaci v Praze úplně obnažení.

Měl jste na něm někdy strach?

Jednou mi to v dešti podjelo, když jsme se zařazoval z pruhu do pruhu, což mě trochu vyděsilo, i když jsem jel čtyřicítkou. Pochopitelně

jsem ten skútr nechtěl položit. Jezdil jsem na něm fakt opatrně, pořád se totiž nemůžu zbavit dojmu, že u nás ještě nejsme na skútry v provozu pořádně zvyklí – na pouštění v zácpách a podobně. Někteří řidiči se tvářili, že by radši přede mnou otevřeli dveře svého vozu, abych se na nich rozmáznul, než aby mi uhnuli deset centimetrů. Ale kamarádi říkali, že už se to o hodně zlepšilo. Tak snad. Bezpečněji se každopádně cítím na kole, které přes léto po Praze hodně využívám. Praktikuju na něm princip absolutní svobody, protože mám pocit, že něco dělám pro Prahu, když jsem nechal auto doma, a ostatní by to měli umět ocenit. Takže město volně využívám, ale současně používám hlavu, nejedu tak, abych někoho zranil. Nebo když vidím chodce na cyklostezce, neprojeďu kolem nich třicetkilometrovou rychlostí, nejsem cykloterorista. Na náplavce stojí cedule „Budme k sobě ohleduplní“ a je to určitě ta nejlepší značka, jakou tam mohl magistrát dát. Ta věta by měla platit všude.

Když se vrátíte od řidiček za volant, jak byste popsal sebe jako řidiče?

Lidé z mého okolí, kteří mě za volantem zažili, by vám řekli, že jsem extrémně pomalý řidič, a já bych se ani nehádal. Doopravdy jezdím pomalu. Když jedeme na dovolenou s přáteli každý svým autem, málokdo vydrží jet celou cestu za mnou. Většinou druhá posádka po dvou třech hodinách jízdy v mém tempu řekne, že se potkáme až na ubikaci, a vezme čáru. Moje žena si už zvykla, přesto jí to jednou za dva tři měsíce nedá, aby v autě nepodotkla: „Víš, že je tady osmdesátka?“ Vim, ale jedu si svých šedesát sedm. Vysokou rychlost volím jen opravdu výjimečně. Klepu na dřevo, ještě jsem neměl větší bouračku. Snad jsem to teď nezaklíkl.

Řídíte rád?

Moc! Někdy jedu na natáčení záměrně svým autem, i když bych měl zajištěný odvoz a řídit bych nemusel. Ale já si u toho dokonale pročistím hlavu. Poslouchám podcasty a je to čas jenom pro mě.

Říká se, že situace společně prožité při řízení prověřují partnerský vztah. Vnímáte to tak?

Markéta je za volantem nesmírně tolerantní a trpělivá. A já jí do řízení furt kecám. Ano, je to obraz našeho vztahu.

Vzpomenete si na svoje řidičské začátky?

Papíry jsem si dělal v Ostravě, kde jsem tehdy studoval konzervatoř, a jakmile jsem měl řidičák v ruce, vyrazil jsem na balkánský trip v pěti lidech a jednom psovi. Ještě jsem ani nejel po D1 a už jsem nabíral směr Maďarsko, Chorvatsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina a Černá Hora. Zkušenost k nezaplacení! Když před vás na dálnici u Sarajeva vjede z pole nákladák, který má přednost prostě proto, že je větší, nebo když se uprostřed čtyřproudé silnice vyhýbáte žebrajícím dětem, dost vás to vyškolí.

Vyrůstal jste v Bohumíně, dospíval v Ostravě, v Praze žijete od studií na DAMU. Jak jste se sžíval v hlavním městě?

Nebyla to láska na první pohled, jak mnozí říkají. Zvykal jsem si tu docela obtížně. Každý víkend jsem jezdil domů za našima a byl jsem přesvědčený o tom, že až dostuduju, vrátím se na Moravu a budu doufat, že mě vezmou do některého z ostravských divadel. Bylo to pro mě zpočátku zvláštní. V Ostravě nemáte Hradčany, orloj nebo Karlův most, tam si taková místa musíte pro sebe najít. A každý je

vidí někde jinde. Já si v Praze ty čistě svoje kouty taky hledal, moje sžívání s ní bylo postupné, ale nakonec se našťásti povedlo a začalo mi tady být dobře. Určitě mi v tom hodně pomohl kolektiv Švandova divadla, který byl přesně takový, jaký jsem chtěl vždycky mít, stejně jako kouzlo Malé Strany, kde jsem zázkasem získal svůj první podnájem, kamarádi, které jsem postupně poznával... no a teď mám v Praze i rodinu a cítím se tu být doma se vším všudy.

Ze zmíněného Švandova divadla jste přešel do Národního divadla, z něho na volnou nohu a žánrově jste se rozkročil. Hrál jste i ve velkých muzikálech a poslední dobou se často objevujete v komedích. Odpovídá to vašemu aktuálnímu vnitřnímu rozpoložení?

Spíš se to tak sešlo, aniž bych o tom nějak analyticky přemýšlel. Na volné noze si můžete svobodně vybírat, v tom je herecký život bez stálého angažmá opojný, ovšem současně taky musíte mít na složenky. Takže se snažíte hledat zlatou střední cestu mezi svobodou a pragmatismem. Někdy můžete kývnout opravdu jen na to, o čem jste přesvědčený, protože zrovna máte fúru práce, a jindy takhle nesisvázaný nejste, protože ve vás začne hlodat strach, jestli bude té práce dost, a to pak vezmete, co se právě namane. Alespoň já to tak vidím. Mám určité mantinely, ale ty nejsou vzletně umělecké, spíš lidské. Zkrátka nikdy bych nechtěl dělat s někým, o kom vím, že by mi s ním nebylo dobře. Jiná omezení si v sobě nenastavuju. Herectví je profese, kterou žívím rodinu. V tom hlavně musím obstát.

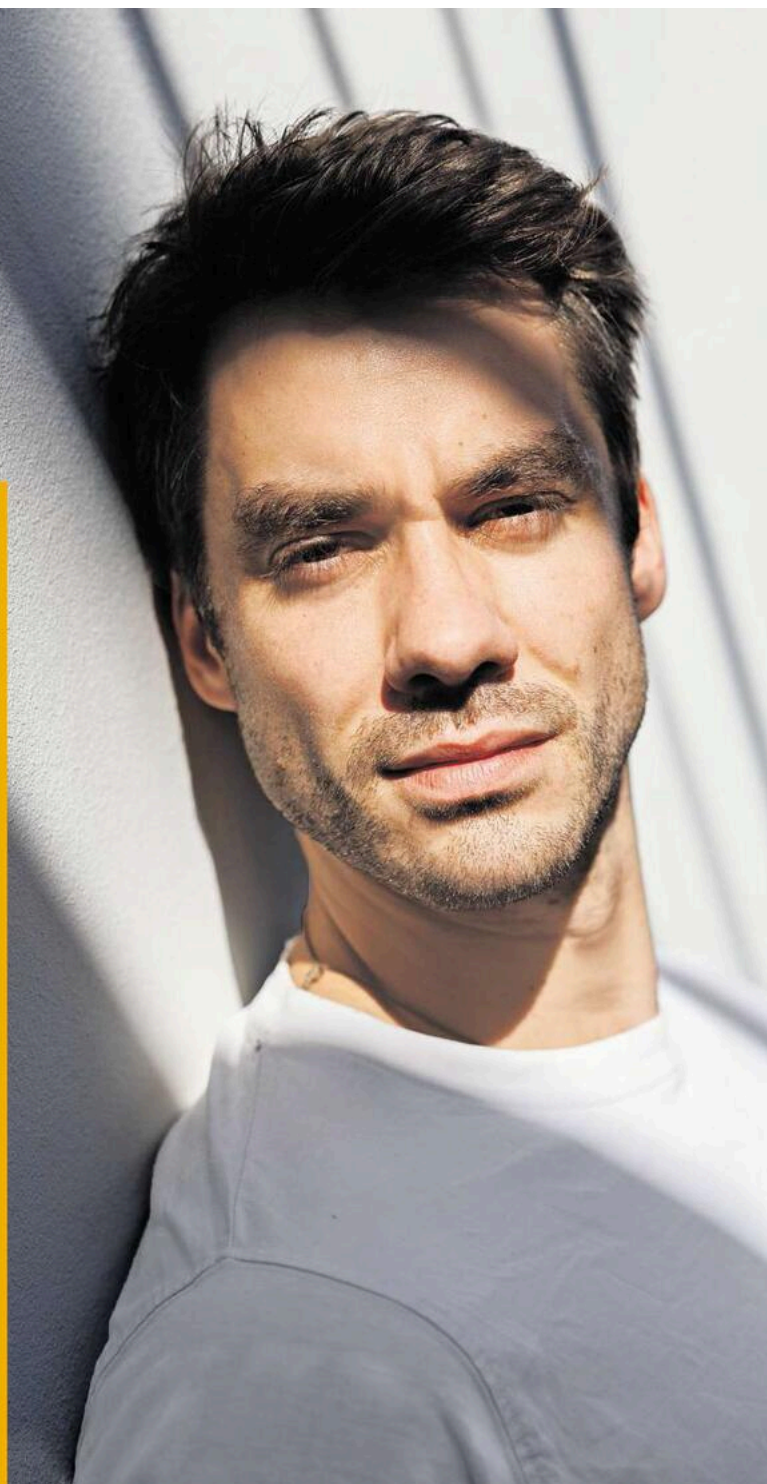
Baví vás komediální žánr?

Hodně. Na druhou stranu i komedii, jako čehokoli jiného, by se člověk mohl lehce přejít. Ideální je žánry střídát a brát si inspiraci ➤

PATRIK DĚRGEL

divadelní, televizní, filmový herec, muzikant, 36 let

- Pochází od Bohumína. Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, už za studii hostoval v Divadle Petra Bezruče a Těšínském divadle.
- Ve studiu herectví pokračoval na pražské DAMU.
- Byl v angažmá ve Švandově divadle a v Národním divadle. Hrál také se spolkem Masopust či v Národním divadle moravskoslezském a HD Karlín.
- V roce 2013 mu byla udělena Cena Alfréda Radoka jako Talentu roku za výkon v roli Hamleta ve Švandově divadle. Za stejnou roli byl nominovaný na Cenu Thálie.
- V současné době hraje v Divadle Palace, Národním divadle, Divadle v Řeznické, Vile Štvanice, Divadle Komedie či na Letní scéně Musea Kampa.
- Čekají ho premiéry v Divadle U Hasičů (Chlapi radši lžou) a Divadle na Vinohradech (Petrolejeové lampy).
- Natočil například filmy Prázdniny s Broučkem, Očitý svědek, Fotograf, DonT Stop, Martin a Venuše či seriály Děčko, Kamarádi, Ordínace v růžové zahradě, Odznak Vysočina, Lajna, V.I.P. vraždy, Modrý kód a seriál Hořící keř.
- Jako autor, kytarista a zpěvák měl kapelu EMA. Účinkoval v televizní show Moje tvář má známý hlas.
- S manželkou, herečkou Markétou Děrgelovou, mají syna Vavřince a dceru Miru.

z jednoho pro druhý. Taky hlava si potřebuje odpočinout. Snažím se to tedy vyvažovat a dávat pozor, aby se ze mě nestal automat na humor. V určitých kruzích se o komedii mluví jako o podřadném bulvárním žánru, ale ona opravdu není žádná sranda postavit se na jeviště a rozesmát několik stovek lidí v sále. Někdy se diváci plácají smíchy do stehů, řvou a tleskají po každé druhé replice a jindy u stejné inscenace stačí malinko, například jiné rozpoložení někoho z nás, najedou do ní vneseme něco, co už taková řachanda není, a odezva je rázem vlažnější. Na tom je krásné vidět, že nic v komediálním oboru není samozřejmost a smích publika nemáte dopředu jistý.

Deset let jste ve Švandově divadle hrál Hamleta ve slavné inscenaci režisérky Daniely Špínar. Dovede říct, co je pro vás v souvislosti s touto rolí nejsilnějším zážitkem?

Určitě bych se na to mohl podívat z různých úhlů a pokaždé bych mluvil o něčem jiném, nicméně teď mě napadá jeden, který považuju za nejsilnější nejen v souvislosti s Hamletem, ale s divadlem vůbec. Tu inscenaci jsme poměrně často hrávali i dopoledne pro školy, což upřímně řečeno většina herců ve velké lasece nemá. Přijdete v deset hodin do divadla a říkáte si, kdo tam tak asi bude zvědavý na nějaké umění. Jenže za mnou jednou přišla slečna, že mi chce moc poděkovat, protože před osmi lety byla ještě se střední školou ve Švandáku na Hamletovi a byl to pro ni tak silný zážitek, že od té doby chodí do divadel a dělá jí to radost. Mě tím obrovsky dojala. Dá se říct, že jsme ji určitým způsobem navedli, nasměrovali, zasáhli do života. Došlo mi, že má velký smysl hrát pro mladou generaci. Je to možná to nejcnější, co můžeme udělat.

Jak mladší generaci vnímáte?

Vidím v ní velkou naději. Miluju energii mladých lidí, jejich zápal pro věc, obdivuju, čím jsou schopní se zabývat, do čeho investují čas... Věřím, že to bude všechno dobré. Jejich zásluhou, nikoli zásluhou naší generace. Ta je podle mého názoru passé. Nejsme schopní se vypořádat s tím, že nás formovali lidé, kteří žili v socialismu, a proto nepřineseme tu potřebnou změnu, aby to tu konečně fungovalo jinak. Naše otevřenost ještě není taková, končí tam, kde nás začíná omezovat. Bojíme se o svůj společenský status, řešíme, co by si o nás mohl někdo začít myslet, tahle ustrašenost a předpojatost v nás holt jsou a mě nepřestávají děsit. Setkávám se s nimi i ve své bublině, samozřejmě je pozoruju taky u sebe, jakkoli se tomu snažím čelit. Mladší lidé už ve většině přemýšlejí naštěstí jinak.

Nepřispěl k vašemu optimismu ohledně budoucích generací také fakt, že jste se sám stal otcem?

Možná přispěl, můžete mít pravdu. Ale já jsem takhle nastavený už delší dobu. Divadlo je živý organismus a já se díky němu pravidelně setkávám s mladými kolegy. Jasně, ne všechno mi na nich vždycky sedne, ale to je můj problém. Obecně z nich mám ohromnou radost a dělá mi dobře být obklopený lidmi mladšími o nějakých patnáct let. Mají tah na branku, dokážou si stát za svým a padají z nich názory, k jakým my jsme si přicházeli až po třicítce.

Nemrzí vás to zpětně?

Kdepak. Je to, jak to je, a je tomu tak dobře. Oni se zase musí poprat s něčím jiným. Každý máme něco. ■

mero

men
women
ONLY

LISTOPAD/PROSINEC 2025
ZDARMA

PATRIK DĚRGEL

POPULÁRNÍ HEREC SE V ROZHOVORU PŘEDSTAVUJE TAK, JAK HO Z OBRAZOVKY NEBO JEVIŠTĚ NEPOZNÁTE: JAKO ŘIDIČ. „MOJE ŽENA JE ZA VOLANTEM EXTRÉMNĚ TOLERANTNÍ A TRPĚLIVÁ. A JÁ JÍ DO ŘÍZENÍ FURT KEČÁM. ANO, JE TO OBRAZ NAŠEHO VZTAHU,“ SMĚJE SE.

PATRIK DĚRGEL NECHCI, ABY SE ZE MĚ STAL AUTOMAT NA HUMOR

TEXT: JAROSLAV PANENKA
FOTO: SUZUKI, MAIRA - MICHAL SVAČEK

Herec Patrik Děrgel za sebe nechává hovořit především svou práci. Nepatří mezi celebrity, které se o soukromí dělí s bulvárem, na svém instagramovém účtu nerozbaluje jeden sponzorský balíček za druhým. Když už se tedy rozhodne veřejně postavit za nějakou značku, musí mu to dávat smysl. Spolupráce s automobilkou Suzuki tuto podmínku splňovala. „Dám hlavně na lidský přístup a tady se všechno správně potkalo, proto jsem se moc nerozmýšlel,“ vysvětluje a my divadelního Hamleta či lékaře seriálové Ordinače díky tomu máme možnost poznat tak, jak bychom ho z jeviště nebo obrazovek nikdy nepoznali. Totiž jako řidiče.

Reishi PRO – zdraví je ten nejcennější dárek
Prémiový extrakt z královny vitálních hub posílí vaši imunitu, dodá vitalitu a vnese do nového roku více rovnováhy. Nejvyšší obsah betaglukanů na trhu. Cena 890 Kč
www.MycoMedica.cz

Dárkové dTest předplatné
Hledáte pro své blízké užitečný dárek, co potěší a pomůže? Darujte dTest předplatné. S námi už nikdy nenakoupí špatně.
www.dtest.cz/darek

Když Ježíšek nosil cčka...
Tři obrazové publikace o československém retrosvětě před rokem 1989 v kompletním vydání spolu s knihou Jeans Story. 1 200 stran vzpomínek v exkluzivním boxu. Cena 1 998 Kč
www.jota.cz

V kopřivách
Jak dobře známe své nejbližší?
Populární autor detektivek Jiří Brezina ve své nové knize vypráví o jednom zločinu ze dvou pohledů.
Nakl. Motto, Cena 399 Kč
www.albatrosmedia.cz

Limitovaná zimní edice
plechovek a soudků s nepasterovaným Svijanským Mázem 11% v prodeji na eshop.pivovarsvijany.cz

Smyslná masáž pro celé tělo
Univerzální masážní hlavice AkuWand Next Gen dokáže zpříjemnit milostnou předhru. Silné vibrace intenzivně prokrví nejen erotogenní zóny, ale i šíji, bedra či chodidla.
Cena 1 599 Kč
www.ruzovyslon.cz

Největší výběr erotických pomůcek
Udělejte si hezké nejen Vánoce se slevou 15%, která platí na vše s kódem: ONAVANOCE2025
www.e-kondomy.cz

Orlíček
Nejznámější český kriminální případ očima elitního detektiva Jana Štočka a Lucie Bechynkové. Knižní true crime až na krev.
Nakl. nastole, Cena 469 Kč
www.palmknihy.cz

Vánoce s vůněmi FLAVIE

Darujte výjimečný zážitek – italské parfémy na praní, tělové vůně a gel, které zahřejí u srdce. Dopřejte svým blízkým i sobě dotek luxusu. Cena od 119 Kč
www.flavie.cz

Dárkový poukaz do divadla

Jedinečný dárek pro vaše blízké. Nevíte, který muzikál by byl pro obdarované nejlepší? Ať si vstupenky sami vyberou! Cena od 300 Kč
www.hdk.cz/cs/darkove-poukazy

Největší knižní soutěž

Zapojte se do největší knižní soutěže a vyhraďte poukazy do Knihy Dobrovský v hodnotě 60 000 Kč! Soutěž probíhá od 1. 11. do 12. 12. 2025
www.knihydobrovsky.cz

Na vše připravena

Ivanka Devětě čtenáře dojmá i rozesmává už desítky let. Ve své nové zpovědi odpovídá na otázky, které jí ještě nikdo nepoložil. Nakl. Motto, Cena 399 Kč
www.albatrosmedia.cz

Dárková kazeta Vincentka

originální vánoční dárek plný 100% přírodních produktů pro zdraví a vitalitu vašich blízkých
www.vincentka.cz

Sladký dárek plný ovoce
multipack džemů 4SLIM ze 100 % ovoce bez cukru udeílá pod stromčkem radost každému. Cena od 199 Kč
www.4slim.cz

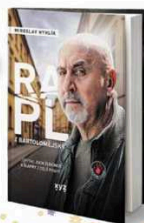
Vánoční kalendář Brit

Inspirováno tradicí, vyrobené s péčí
Adventní kalendář se 24 okénky obsahujícími pamlsky pro psího nebo koťáčka parťáka.
www.krmivo-brit.cz

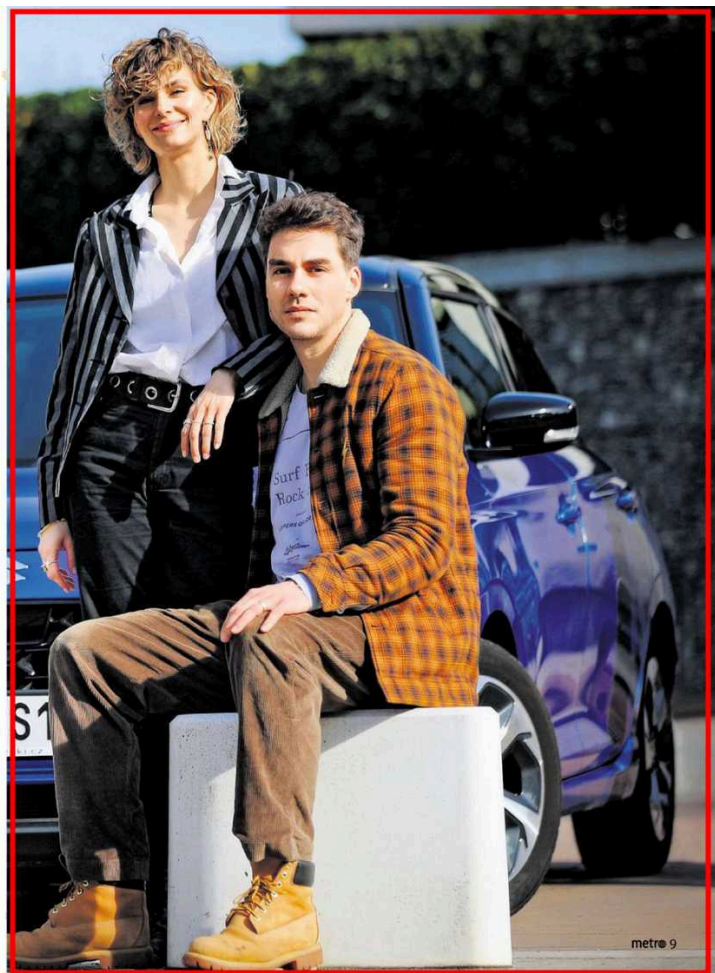
Osamělý vlk

Minnesota, vražedný fantom a policista až po uši v problémech. Nový thriller Joa Nesbøho vás nenechá vydechnout ani na chvíli. Nakl. Kniha Zlín, Cena 549 Kč
www.albatrosmedia.cz

Rapl z Bartolomějský

Paměti kriminalisty s duší rapla a srdcem vypravěče. Vydejte se s emeritním majorem Miroslavem Hyhlíkem po stopách zločinu. Nakl. XYZ, Cena 399 Kč
www.albatrosmedia.cz

metro 9

Prozradíte, v čem konkrétně se vozíte? Jezdím ve vzezech Suzuki už několik let a opravdu jsem po všech stránkách spokojený. I se svým současným Suzuki Swift, praktickým městským vozítkem, které je naprosto úžasné. Když chci, můžu na to šlápnout a třeba se odrazit ze světla, a stejně spotřeba nikdy nepřesáhne pět a půl litru. To auto skoro nečerá! Swift se skvěle hodí do uliček Prahy, několikrát měsíčně se mi při parkování v centru stane, že si v klidku počkám, až řidič v kombiku vzdá předem prohraný boj o parkovací místo, kam se prostě nemůže vejít, a pak si tam v pohodě zacouvám. Takové chvíle si dokážu užít.

Máte zkušenost také s vyhlášenými skútry Suzuki?

Těm jsme se ženou (herečkou Markétou Dergelovou – pozn. redakce) nemohli odolat. Skútr jsme měli od Suzuki půjčený přes léto a moc nás bavil, i když jsme před ním měli velký respekt. Já se ze začátku hlavně bála o Markétu, protože vím, kolik věcí běžně zvládá v jeden okamžik, je schopná vafit, k tomu nespouštět z očí děti a ještě něco vyřizovat po telefonu... Takže když jsem si ji představil s touhle superschopností na skútru, sly na mě mráčky, ale realita byla přesně opačná. Markéta se při jízdě koncentrovala jen na ni, byla absolutně soustředěná. Skútr si pochvalovala, úplně se do něj zamilovala. Jen na něm musíte být sto procentně přítomný každému okamžiku a dávat pozor, protože jste v té dvoké dopravní situaci v Praze úplně obnažení.

Měl jste na něm někdy strach?

Jednou mi to v dešti podjelo, když jsme se zařazoval z pruhu do pruhu, což mě trochu vyděsilo, i když jsem jel čtyřicítkou. Pochopitelně

jsem ten skútr nechtěl položit. Jezdil jsem na něm fakt opatrně, pořádkem se totiž nemůžu zbavit dojmu, že u nás ještě nejsem na skútry v provozu pořádně zvyklí – na pouštění v zácpách a podobně. Někteří řidiči se tvářili, že by radši přede mnou otevřeli dveře svého vozu, abych se na nich rozmázl, než aby mi uhnuli deset centimetrů. Ale kamarádi říkali, že už se to o hodně zlepšilo. Tak snad. Bezpečněji se každopádně cítím na kole, které přes léto po Praze hodně využívám. Praktikuji na něm princip absolutní svobody, protože mám pocit, že něco dělám pro Prahu, když jsem nechal auto doma, a ostatní by to měli umět ocenit. Takže město volně využívám, ale současně používám hlavu, nejedu tak, abych někoho zranil. Nebo když vidím chodce na cyklostezce, neprojedu kolem nich třicet kilometrů rychlostí, nejsem cykloterista. Na náplavce stojí cedule „Budme k sobě ohleduplní“ a je to určitě ta nejlepší značka, jakou tam mohl magistrát dát. Ta věta by měla platit všude.

Když se vrátíte od řidiček za volant, jak byste popsal sebe jako řidiče?

Lidé z mého okolí, kteří mě za volantem zažili, by vám řekli, že jsem extrémně pomalý řidič, a já bych se ani nehádal. Doopravdy jezdím pomalu. Když jedeme na dovolenou s přáteli, každý svým autem, málokdo vydrží jet celou cestu za mnou. Většinou druhá posádka po dvou třech hodinách jízdy v mém tempu řekne, že se potkáme až na ubikaci, a vezme čaru. Moje žena si už zvykla, přesto jí to jednou za dva tři měsíce nedá, aby v autě nepodskočila. Víš, že je tady osmdesátka? Vim, ale jedu si svých šedesát sedm. Vysokou rychlost volím jen opravdu výjimečně. Klepu na dřevo, ještě jsem neměl větší bouřáčku. Snad jsem to teď nezakřikl.

10 metro

Adventní kalendář pro vaše mazlíčka

Nezapomente zplíjnit advent i Vaším mazlíčkům. FALCO adventní kalendář je zaplněn 24 masovými konzervami. Má praktické balení i snadné otevírání okének, krásný vánoční design. www.falcokrmiva.com

Darujte zdravý vzduch

Čistička vzduchu Ionic-CARE odstraní prach, pyl, kouř z cigaret. Tichá, s omyvatelným filtrem. Dárek a doprava zdarma, kód: SCH

Darujte zdraví s nanouhlíkovým filtrem filbec®

Odstraní z vody škodliviny a ponechá minerály. Nainstalujete za pár minut a poté pijete jen 100% čistou vodu. Cena sady 5.089 Kč filbec.cz

Daruj filmovou pohodu

S ročním předplatným SledovaníTV 170+ TV kanálů, prima+ a zpětné zhlédnutí vysílání. Cena od 1.590 Kč daruj.sledovani.tv/cz

Darujte zážitek

Legendární Dracula a hitmuzikál Děti ráje vyrazíte na výjimečné halové turné po celé republice. Velké show, které musíte zažít. Cena od 790 Kč dracula30.cz, detirajetour.cz

DARUJTE ZDRAVÍ V LÁZNÍCH

Výjimečný dárek pro vaše blízké. Dárkový poukaz do ROYAL SPA plný relaxace a pohody. Cena od 400 Kč www.royalspa.cz

Saloos ZASTAVTE ČAS S BIO ANTI-AGE PÉČÍ

Vánoce plné krásy s bio anti-age péčí Saloos. Vyhlazuje vrásky, zpevňuje a rozžárí pleť. Dárek z přírody potěší. www.saloos.cz

Greyman High
Vysoký komfort bot Greyman zajišťují pečlivě vyhlazené detaily: od výběrové hydrofobní usně, přes vysoko vsíty jazyk, až po speciálně navrženou podešev s tlumící vlnitou. **Cena 4.490 Kč**
www.prabos.cz

Můj Mount Everest
Ze dna až na nejvyšší horu světa. Monika Benešová napsala inspirativní cestopis o bolesti, z které roste síla. Nakl. Motto. **Cena 449 Kč**
www.albatrosmedia.cz

GARMIN Instinct® 2X
Chytré, extrémně odolné GPS hodinky pro všestranné sportovní a outdoorové využití. Vdrží v režimu smartwatch až 42 dní na jedno nabití. **Cena od 7.990 Kč**
www.garmin.cz

Dámská péřová bunda RAFIKI PROJECT
Všestranná lehká péřová bunda od Rafiki, která vás zahřeje nejen při podzimním lezení. Nehledě na roční období, bez péřovky ani ránu! V nabídce více barevných variant. **Cena 4.690 Kč**
rockpoint.cz

Vánoce také v posteli
Darujte pod stromček vánoční povlečení za skvělou cenu. Motiv perníčku a sněhuláka vykouzluje úsměv dětem i dospělým. **Cena 299 Kč**
www.vyprodejvovleceeni.cz

Baliček kadidlové kosmetiky LUBAN
S pravým kadidlem z Ománu. Pleťový olej 30ml, balzám na rty 15 ml a ománské kadidlo 10 g ve vánočním balení. **Cena 990 Kč**
www.luban.cz

VITAR Veterinae Artivit sirup
Špičková česká kloubní výživa pro psy a kočky ve formě sirupu. Velmi účinná při ortopedických potížích jako je artróza, artritida nebo dysplazie. **Cena 299 Kč**
www.nasevitamin.cz

Darujte zážitek pod stromček
Vstupenky na Světový pohár v alpském lyžování žen ve Spindlerově Mlýně – poslední závod před olympiádou! Přijďte k trati, na tribunu i VIP zážitek s full servisem. **Cena od 549 Kč**
www.worldcupspindil.cz

Idíte rád?
Ač! Někdy jedu na natáčení záměrně svým autem, i když bych měl zajištěný odvoz a řidič bych nemusel. Ale já si u toho dokonale roztřím hlavu. Poslouchám podcasty a je to čas jenom pro mě.

Ukážu se, že situace společné prožití při řízení prověřuji partnerky vztah. Vnímáte to tak?
Márketa je za volanem nesmírně tolerantní a trpělivá. A já ji do řízení furt kečám. Ano, je to obraz našeho vztahu.

zpomenete si na svoje řidičské začátky?
Papír jsem si dělal v Ostravě, kde jsem tehdy studoval konzervatoř. Jakmile jsem měl řidičák v ruce, vyrazil jsem na balkánský trip pěti lidmi a jedním psůvi. Ještě jsem ani nejel po DI a už jsem nabíral směr Maďarsko, Chorvatsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina, Černá Hora. Zkušenost k nezaplacení! Když před vás na dálnici Sarajeva vjede z pole nákladník, který má přednost prostě proto, že je větší, nebo když se uprostřed čtyřproudé silnice vyhýbáte zebrařím dětem, dost vás to vyškolí.

Vyrůstal jste v Bohumíně, dospíval v Ostravě, v Praze žijete od studií na DAMU. Jak jste se sžíval s hlavním městem?
Byla to láska na první pohled, jak mnozí říkají. Zrykal jsem si tu koca la obří. Každý víkend jsem jezdil domů za našima a byl jsem šesťdesátý o tom, že až dostanu, vrátím se na Moravu a budu toulat, že mě vezmou do některého z ostravských divadel. Bylo to pro mě zpočátku zvláštní. V Ostravě nemáte Hradčany, orloj nebo Čarliv most, tam si taková místa musíte pro sebe najít. A každý je

vidí někde jinde. Já si v Praze ty čisté svoje kouty taky hledal, moje sžívání s ní bylo postupné, ale nakonec se našel povědlo a začalo mi tady být dobře. Určitě mi v tom hodně pomohli kolektiv Švandova divadla, který byl přesně takový, jaký jsem chtěl vztýčky mít, stejně jako kouzlo Malé Strany, kde jsem zázrakem získal svůj první podnájem, kamarádi, které jsem postupně poznával... no a teď mám v Praze i rodinu a cítím se tu být doma se vším všudy.

Ze zmíněného Švandova divadla jste přešel do Národního divadla, z něho na volnou nohu a zároveň jste se rozrozlil. Hrdí jste i ve velkých muzikálových a poslední dobou se často objevujete v komedích. Odpovídá to vašemu aktuálnímu vnitřnímu rozpoložení?
Spíš se to tak sešlo, aniž bych o tom nějak analyticky přemýšlel. Na volné noze si můžete svobodně vybírat, v tom je herectví život bez stálého angažmá opejrný, ovšem současně taky musíte mít na složenky. Takže se snažíte hledat zlatou střední cestu mezi svobodou a pragmatismem. Někdy můžete kývnout opravdu jen na to, o čem jste přesvědčený, protože zrovna máte řádu práce, a jindy takhle nezávaný nejste, protože ve vás začne hřát strach, jestli bude té práce dost, a to pak vezmete, co se právě namane. Ale spíš je to tak vřím. Mám určité mantinely, ale ty nejsou vztěné umělecké, spíš lidské. Zkrátka nikdy bych nechtěl dělat s někým, o kom vím, že by mi s ním šlo dobře. Jiná omezení si v sobě nenastavuju. Herectví je profese, kterou živím rodinu. V tom hlavně musím obstát.

Baví vás komediální žánr?
Hodně. Na druhou stranu i komedii, jako čehokoli jiného, by se člověk mohl lehece přejít. Ideální je žánr střídát a brát si inspiraci

ADVERTORIÁL

BYDLENÍ V DŘEVOSTAVBĚ je levnější, rychlejší i ekologičtější

Domy z dřeva byly od jakživa součástí lidského života. Ani dnes tomu není jinak – v roce 2024 dřevěné konstrukce představovaly více než 13 % dokončených novostaveb. A není divu – dřevostavby mají oproti klasické cihle řadu výhod.

NA SVĚTĚ BĚHEM PÁR MĚSÍCŮ
Čekání na rekonstrukci nebo stavbu domu je většinou dlouhé a mnohdy se ještě prodlouží. Předchozí bydlení a časté stěhování mohou být zdrojem velkého stresu – jak pro vztahy, tak i pro rodinné finance. Rychlým a zároveň spolehlivým řešením jsou montované dřevostavby, které mohou být dokončeny i za pár měsíců a představují tak jednu z nerychlejších možností na trhu. Nejvíce času přitom zadržuje zabere projektování, nikoliv stavba samotná. Sami si to vyzkoušeli manželé Cervoví, kteří si dřevostavbu vybrali kvůli rychlosti výstavby a udržitelnosti. V květnu 2024 jsme začali jednat, v říjnu se stavělo a v listopadu toho roku jsme se stěhovali, popisují. Jejich rozhodnutí podpořila i zkušenost rodičů, kteří v dřevostavbě spokojeně žijí už 15 let.

UDRŽITELNÉ VE VŠECH SMĚRECH
Spousta lidí se v ohledu na zdraví i k dřevostavbám kvůli udržitelnosti. Dřevo je totiž jediný stavební materiál, který už ze své podstaty začíná nulovou uhlíkovou stopou. Při růstu

Zuzana Štěrbová

pohlcuje CO₂ a funguje jako přírodní izolant. Samozřejmě při jeho zpracování se nějaké emise vytvoří, ale přesto si vede oproti ostatním stavebním materiálům lépe, vysvětluje výhody dřevostavby šéfredaktorka odborného časopisu DŘEVO&stavby Dagmar Česká. Rychlá stavba také přispívá k udržitelnosti: čím kratší je doba konstrukce, tím méně se vyprodukuje emise. Samotný provoz domu pak tvoří největší uhlíkovou stopu. Dřevostavba je oproti klasickým zděným domům výrazně udržitelnější díky své energetické efektivitě. Skrze sendvičovou konstrukci mají dřevostavby výbornou energetickou efektivitu a větší užitočnou plochu. Dřevo jako takové je navíc skvělým izolantem a tvoří tak zázeší, které se nemusí v zimě tolik vytápět a v létě zase klimatizovat.

EKONOMICKÁ HOSPODÁRNOST

JAKO SOUČÁSTI DESIGNU
Dřevostavby jsou cenově jednou z nejprůběžnějších možností vlastního bydlení. Jejich stavba je značně jednoduchá a probíhá tedy výrazně kratší dobu než stavba zděných domů. Peníze tedy ušetříte nejen za odvedenou práci, ale také za předchozí ubytování, kde nemusíte trávit tolik času.

Pokud navíc dřevostavbu doplníte o udržitelné technologie, jako je například fotovoltaika nebo tepelné čerpadlo, můžete energetickou soběstačností ušetřit i tisíce korun ročně. Solární panely si majitelé dle doporučení odborníků často nechávají pojmout a pokrýt tak riziko jako požár, poruchy nebo výpadek výroby. Jan Pinkava, odborník na majetkové pojištění z Generála České pojišťovny, vysvětluje: Fotovoltaiku standardně považujeme za součást domu – její hodnota se proto započítává přímo do pojistné nemovitosti. Pokud si i však klient přeje pojišť samostatně, stanoví se pojistný limit, z něhož se vypočítá roční pojistka – to se obvykle pohybuje kolem 2 500 Kč.*

INSPIRUJTE SE SKUTEČNÝMI PŘÍBĚHY

Přemýšlíte o udržitelných možnostech bydlení, ale nejste si jisti, co stavba dřevostavby obnáší? Sledujte na YouTube seriál Geny české rodiny, ve kterém dostanete odpověď nejen na tuto otázku. Ať už sami stojíte před podobným rozhodnutím, nebo se jen chcete dozvědět, jaké možnosti ve světě udržitelného bydlení existují, inspiraci získáte na www.genyceskerodiny.cz.

PATRIK DĚRGEL

divadelník, televizní, filmový herec, muzikant, 36 let

- Pochází od Bohumína. Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, už za studií hostoval v Divadle Petra Bezruče a Tatarském divadle.
- Ve studiu herecství pokračoval na pražské DAMU.
- Byl v angažmá ve Svandově divadle a v Národním divadle. Hrál také se spolkem Masopust či v Národním divadle moravskoslezském a HD Karlo.
- V roce 2013 mu byla udělena Cena Alfréda Radoka jako Talentu roku za výkon v roli Hamleta ve Svandově divadle. Za stejnou roli byl nominován na Cenu Thálie.
- V současné době hraje v Divadle Paláce, Národním divadle, Divadle v Bezručské, Víte Švábnice, Divadle Komedie či na Letní scéně Múzea Kampa.
- Čekají ho premiéry v Divadle U Hasičů (Chlapi radši žijí) a Divadle na Vinohradech (Petrovské lampy).
- Natočil například filmy Prázdniny s Broučkem, Očtyř svědek, Fotograf, Don't Stop, Martin a Venise či seriózy Děčko, Kamarádi, Ordinační v růžové zahradě, Odznak Vysočina, Lajna, V.I.P. vraždy, Modrý kód a seriál Horčík kaf.
- Jako autor, kytarista a zpěvák měl kapelu EMA. Účinkoval v televizní show Moje tvář má známý hlas.
- S manželkou, herečkou Markétou Dergelovou, mají syna Vavřince a dceru Miru.

Zachyťte krásu své oční

duhovky v Eyemazy
proměňte ji v unikátní umělecké
dílo. Dárkové poukazy k prodeji
online i na pobočce
v OC Palladium.
Cena od 790 Kč
www.eyemazy.cz

Objevte kouzlo Vánoc
s noži Xinzuo

Jsou z pravé damascéské oceli
– luxusní dárek pro každého
gurmána i nadšeného kuchaře.
Cena od 999 Kč
www.xinzuo.cz

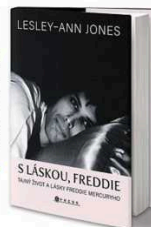
Palladium dárkové
poukazy

Zaručená radost z vánočních dávků.
Poukazy nakoupíte na Infokiosku
v přízemí nákupního centra
Palladium, náměstí Republiky 1,
Praha 1 nebo na e-shopu.
eshop.palladiumpraha.cz

S láskou, Freddie

Přelomová biografie odhaluje
obsah dosud nezveřejněných
deníků Freddieho Mercuryho,
frontmana legendární skupiny
Queen. Nakl. CPRESS,
Cena 499 Kč
www.albatrosmedia.cz

GHOST
OF YOTEIEpická výprava
do středověkého

Japonska
Atmosférická akce, japonské
tradice, dechberoucí souboje
a příběh, který vás vtáhne od
první minuty.
www.xzone.cz/yotei

GARMIN

vivoactive® 5

Elegantní, chytré
hodinky s vyváženou
kombinací sportovních,
zdravotních a chytrých
funkcí. Výdrž až 11 dní.
Cena od 4.990 Kč
www.garmin.cz

Připravte si skvělou
kávu kdekoli

přenosný bateriový kávovar
ALIGATOR PontaCaffé 3v1
zvládne espresso z kapsle
i z mleté kávy – rychle, bez
kabelů a s dokonalou chutí.
Cena 1.990 Kč
www.kak.cz

Carcassonne
Objeďte legendární rodinnou společenskou hru v nové moderní grafice. Nové vychází kompletní sada všech 10 rozšíření v aktualizované podobě.
www.mindok.cz

Do školy s úsměvem
Něžný batoh ENDY s koníkem je skvělou volbou pro malou školáčku.
www.topgal.cz

Vánoce se super TV zábavou
Sledujte nejlepší pohádky, filmy a TV stanice jen za 139 Kč měsíčně. Zkuste Lepší TV za 1 Kč + HBO jako dárek.
www.lepsi.tv

Autokamera Nextbase Piqo
Malá, elegantní a plná funkcí. Perfektní dárek pro každého řidiče! Kromě nahrávání ve vysokém rozlišení nabízí chytré funkce, které ochrání zaparkované auto a v případě nouze přivolá pomoc. Speciální vánoční akce. Sleva 20 %.
Piqo, rozlišení 1K – 2490 Kč
Piqo, rozlišení 2K – 2990 Kč
Alza.cz, Datart.cz

Dámské boty RAFIKI MASSI
Streetové boty Rafiki MASSI jsou určeny pro všechny ležky, co potřebují pohodlnou a odolnou obuv pro každodenní využití. V nabídce i pánská verze a více barevných variant. Cena 2.990 Kč
rockpoint.cz

Jmeli ze stříbra pro kouzlo Vánoc
Ozdobte si vánoční domov šperkařskou vánoční květinou nebo ji darujte svým nejbližším. České šperkařské květinářství, stříbro. Cena 2.950 Kč
www.giyou.cz

Vánoční multipack Hamánek
S vykrájátkem medvídků, kapsičkami a přílohy potěší každé dětské srdce.
Cena od 99 Kč
www.hamaneck.cz

Darujte radost
Tisíce fotek v mobilu, ale jen několik z nich udělá skutečnou radost. HAPPY Fotokalendář, nejoblíbenější vánoční dárek.
Cena od 214 Kč
www.happyfoto.cz

jednoho pro druhý. Taky hlava si potřebuje odpočinout. Snažím se tedy vyvažovat a dávat pozor, aby se ze mě nestal automat na humor. V určitých kruzích se o komedii mluví jako o podřadném bulvárním žánru, ale ona opravdu není žádná sranda postavit se na evišti a rozesmát několik stovek lidí v sále. Někdy se diváci plácají smích do stehů, řvou a tleskají po každé druhé replice a jindy i stejné inscenace stačí malinko, například jiné rozpoložení někoho z nás, najedou do ní vneseš něco, co už taková fachařina není, a odezva je rázem vlažnější. Na tom je krásné vidět, že nic v komediálních oborech není samozřejmost a smích publika nemá dopředu listý.

Deset let jste ve Švandově divadle hráli Hamleta ve slavné inscenaci režiséry Daniely Špínar. Dovede říct, co je pro vás v souvislosti s touto rolí nejdůležitějším zážitkem?
Říct bych se na to mohl podívat z různých úhlů a pokaždé bych mluvil o něčem jiném, nicméně teď mě napadá jeden, který považuju za nejsilnější nejen v souvislosti s Hamletem, ale s divadlem vůbec. Tu inscenaci jsme pomněli často hrávali i dopoledne pro školy, což upřímně řečeno většina herců ve velké lásku nemá. Přijde v deset hodin do divadla a říkáte si, kdo tam tak asi bude zvědavý na nějaké umění. Jenže za mnou jednou přišla slečna, že mi chce moc poděkovat, protože před osmi lety byla ještě se střední školou ve Švandku na Hamletovi a byl to pro ni tak silný zážitek, že od té doby chodí do divadla a dělá ji to radost. Má tím obrovský dojala. Dá se říct, že jsme ji určitým způsobem navedli, nasměrovali, zasahli do života. Došlo mi, že má velký smysl hrát pro mladou generaci. Je to možná to nejnečestnější, co můžeme udělat.

Jak mladší generaci vnímáte?

Vidím v ní velkou naději. Miluju energii mladých lidí, jejich zápal pro věc, obdivuju, čím jsou schopni se zabývat, do čeho investují čas... Věřím, že to bude všechno dobré. Jejich zásluhou, nikoli zásluhou naší generace. Ta je podle mého názoru pasivní. Nejsme schopni se vypořádat s tím, že nás formovali lidé, kteří žili v socialismu, a proto nepřineseme tu potřebnou změnu, aby to tu konečně fungovalo jinak. Naše otevřenost ještě není taková, končí tam, kde nás začíná omezovat. Bojme se o svůj společenský status, řekneme, co by si o nás mohl někdo začít myslet, takhle ustrašenost a předpoklad, v nás holt jsou a mě nepřestávají děsit. Setkávám se s nimi i ve své bublině, samozřejmě je pozoruju tak u sebe, jakkoli se tomu snažím čelit. Mladší lidé už ve většině přemýšlejí natěšit jinak.

Nepřipisť k vašemu optimismu ohledně budoucích generací také fakt, že jste se sám stal otcem?

Možná přispěl, můžete mít pravdu. Ale já jsem takhle nastavený už delší dobu. Divadlo je živý organismus a já se díky němu pravidelně setkávám s mladými kolegy. Jasně, ne všechno mi na nich vždycky sedne, ale to je můj problém. Obecně z nich mám ohromnou radost a dělá mi dobře být obklopený lidmi mladšími o nějakých patnáct let. Mají tah na branku, dokážou si stát za svým a padají z nich náory, k jakým jsem si přicházel až po třicítce.

Nemrzí vás to ztěžně?

Kdepak. Je to, jak to je, a je tomu tak dobře. Oni se zase musí poprat s něčím jiným. Každý máme něco.

ODVÁŽNÉ SPOJENÍ IQOS A SELETTI

Nová limitovaná edice IQOS ILLUMA 1 x Seletti na sebe svým designem okamžitě strhne pozornost. Zlaté detaily, ikonický vzor značky Seletti, dramatická černá a odvádná textura se spojují do podoby, která okamžitě zaujme. Spojení černé a zlaté odráží filozofii obou značek: inovaci, kreativitu a smysl pro detail. Na povrchu se objevuje charakteristický cik-cak vzor Seletti, jenž dodává celku dynamiku a hravý umělecký podpis. Limitovaná edice nabízí varianty IQOS ILLUMA 1 Prime a IQOS ILLUMA 1, obě vybavené dotykovým displejem s praktickým režimem pauzy až na 8 minut. K dostání ve vybraných prodejnách IQOS.

KARTÁČEK, KTERÝ PROMĚNÍ VAŠI PÉČI O ZUBY

Hledejte dárek, který kombinuje technologii a zdraví? Oclean X Pro 20 je sonický kartáček nové generace, který díky 3D mapování, umělé inteligenci a Maglev motoru zajistí čištění zubů, jaké byste očekávali od denního hygienisty. Každá plocha zubu je sledována v reálném čase, takže žádné zákoutí v ústech neuzastane opomenuto. Kartáček sleduje 12 zón v ústech pomocí bosého gyroskopu a po každém čištění zobrazí detailní report s doporučením, kde je třeba péči zlepšit. AI technologie zároveň přizpůsobuje režim a intenzitu čištění podle vašich návyků, takže je péče nejen efektivní, ale i šetrná. Eleganční černý design s barevným displejem ukazuje výsledky čištění a praktické informace, a až do dnu vidíte na jedno nabití, USB-C dobíjení, voděodolnost (IPX7) a nízká hlukovost z něj činí ideální doplněk domácnosti i na cestách.

metro 13

